

Bilag 2.

Oversættelse.

Udenrigsminister Poul Hartlings indlæg i generaldebatten den 30. september 1969 under De forenede Nationers 24. generalforsamling.

Tidligere talere i denne debat har ikke undladt at pege på, at hvis vi betragter det internationale billede i dag, er der al mulig grund til bekymring. Krig og fjendtligheder med deres uundgåelige følger af menneskelig lidelse og ødelæggelse raser i Sydøstasien, i Det mellemste Østen og i Vestafrika. Indre uroligheder har hjemsøgt mange lande. Undertrykkelse, krænkelse af menneskerettigheder og friheden finder sted i mange dele af verden. Fattigdom og selv sult er en daglig kendsgerning i en verden med mere omfattende hjælpemidler end nogen sinde. Og lad os ikke glemme, at realiteten bag denne almindelige beskrivelse er individets, familiens, gruppens lidelser og savn.

Konflikten i Nigeria fortsætter i uformindsket omfang. Vi er bragt ansigt til ansigt med en tragedie af helt ufattelige dimensioner. Hungersnød og mangelsygdomme kræver sine tunge ofre blandt uskyldige mennesker og endog børn. Skønt civilbefolkningens lidelser således har antaget et alarmerende omfang, og trods de ihærdigste anstrengelser har det ikke været muligt at få etableret en permanent ordning på det humanitære hjælpearbejde.

Som hidtil tager Danmark ethvert muligt skridt til støtte for hjælpeprogrammerne for den nødlidende civilbefolkning i de krigsramte områder på begge sider af frontlinien. Vi retter fortsat vor opmærksomhed og vore bestræbelser mod de humanitære problemer. Det danske folk, der er dybt berørt af deres medmenneskers lidelser i Nigeria, har fulgt den tilstand, hvori konfliktenes ofre befinder sig, med uformindsket

og oprigtig sympati. Som følge heraf fortsætter de frivillige bidrag til nødhjælpsarbejdet i uhørt omfang.

Min regering har ofte udtalt sig om den afgørende nødvendighed af, at alle, der er indblandet i konflikten, samarbejder fuldt ud og aktivt med de internationale organisationer, som deltager i hjælpearbejdet. Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til på ny at fremføre vor appel til alle parter om at sikre et sådant samarbejde.

Vi har med dyb interesse fulgt de bestræbelser, som er udfoldet gennem organisationen for afrikansk enhed (OAU) for at bilægge Nigeria-konflikten. Vi erkender, at denne organisation er særlig kvalificeret til at kunne bidrage til at finde et grundlag for en forhandlingsløsning. I konsekvens heraf vil vi fortsat give vor fulde støtte til mæglingsforsøg gennem OAU og andre kanaler, som har specielle forudsætninger for at bidrage til at formidle kontakt og forhandlinger mellem parterne. I denne forbindelse vil jeg gentage, at efter vor opfattelse ville en våbenembargo have støttet disse bestræbelser, og vi finder det yderst beklageligt, at udenforstående lande ikke har afstået fra at levere våben.

I Europa har det forløbne år ikke vist nogen virkelig fremgang henimod løsning af de afgørende politiske problemer. Ingen af os har glemt de alvorlige begivenheder i Tjekkosllovakiet umiddelbart før sidste generalforsamling, og også senere begivenheder har optaget sindene. Uanset disse begivenheders indflydelse på betingelserne for en afspænding i Europa, er den eneste vej henimod en virkelig afspænding at fort-